

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 85.

V Praze dne 4. září 1957.

Cena 80 haléřů.

OBSAH:

(162.—168.) 162. Směrnice předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci o odměnách za vynálezy a za účast na rozpracování, vyzkoušení, zavedení nebo rozšíření vynálezů.

163. Směrnice předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci o odměnách za objevy.

164. Směrnice předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci o odměnách za zlepšovací návrhy a za účast na rozpracování, vyzkoušení, zavedení nebo rozšíření zlepšovacích návrhů.

165. Směrnice předsedy Státního úřadu pro vyná-

lezy a normalisaci o stanovení odměny za posudky expertů ve věcech vynálezů, objevů, zlepšovacích návrhů a technické normalisace.

166. Vyhláška předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci o tematických úkolech.

167. Vyhláška předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci o přihlašování vynálezů do ciziny a o využití vynálezů v poměru k cizině.

168. Vyhláška předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci o zastupování cizinců v řízení před Státním úřadem pro vynálezy a normalisaci.

162.

SMĚRNICE

předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci

ze dne 30. srpna 1957

o odměnách za vynálezy a za účast na rozpracování, vyzkoušení, zavedení nebo rozšíření vynálezů.

Předseda Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci v dohodě s ministrem financí a Státní mzdovou komisí stanoví podle § 3 odst. 10 a § 39 zákona č. 34/1957 Sb., o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích:

Základní ustanovení.

Cl. 1.

(1) Tyto směrnice se vztahují pouze na smlouvy podle odstavce 2, uzavřené s občany Československé republiky.

(2) Původská odměna se sjednává smlouvou podle § 3 zákona č. 34/1957 Sb., o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích (dále jen „zákon“), uzavřenou mezi podnikem nebo jinou hospodářskou nebo rozpočtovou organizací a původcem (majitelem patentu), tudíž buď smlouvou o využití vynálezu podle § 3 odst. 3 až 5 zákona nebo smlouvou o účasti původce (dědice) na rozpracování a zavedení vynálezu a o odměně a způsobu její výplaty podle § 3 odst. 6 zákona.

(3) Odměnu vyšší než 30.000 Kčs lze sjednat jen s přivolením příslušného ústředního úřadu nebo orgánu.

Cl. 2.

(1) Při jednání výše původské odměny se přihlíží ke společenskému významu vynálezu, který je dán ekonomickými účinky anebo jinými výhodami, jichž se dosahuje využíváním vynálezu, nebo výhodami, plynoucími z využívání patentních práv. Pro sjednání výše odměny je rozhodující nejlepší roční výsledek, dosažený v jednom z prvních pěti let ode dne zavedení vynálezu.

(2) Při uzavírání smlouvy se řídí způsob výpočtu původské odměny za využívaný vynález takto:

- a) dosáhne-li se využíváním vynálezu úspor, které lze vypočítat, sjednává se odměna podle výše těchto úspor (odměna podle úspor);
- b) vyrábějí-li se podle vynálezu nové výrobky nebo rozšíří-li se výroba a pod., sjednává se odměna podle velkoobchodních cen výrobků, vyrobených při využívání vynálezu (odměna podle cen);
- c) umožňuje-li vynález zlepšit pracovní podmínky nebo zvýšit bezpečnost práce, sjednává se odměna podle významu a rozsahu využití těchto zlepšení (odměna za zlepšení pracovních podmínek);
- d) nevznikají-li při využívání vynálezu zjištělné úspory a nelze-li odměnu sjednat ani podle bodu b) nebo c), nebo jestliže odměna podle úspor by neodpovídala významu vynálezu, zejména pro odběratelé nebo spotřebitele, sjedná se odměna podle ekonomického výsledku zjištěného ekonomickým rozбором společenského významu vynálezu (odměna podle ekonomického rozboru);
- e) jsou-li výhody důsledkem patentování vynálezu nebo využití patentních práv v cizině (patentní přihlášky), rozhoduje výše čistého výnosu (od-

měna při patentování nebo využití vynálezu v cizině).

(3) Dosahuje-li se zavedením vynálezu různých druhů výhod, sjedná se odměna podle všech výhod.

Odměna podle úspor.

Čl. 3.

(1) Úspory, podle jejichž výše se sjednává odměna, se zjistí:

- a) snižují-li se vlastní náklady, porovnáním a rozbořením vlastních nákladů před zavedením vynálezu a po jeho zavedení. Při tom se přihlíží k veškerým úsporám na materiálu, mzdách, energii a na příslušných položkách dílenské režie. K celopodnikové režii se nepřihlíží, pokud zavedením vynálezu nedošlo k její změně účtelně zjistitelné;
- b) snižuje-li se nebo odstraňuje-li se výroba vadných výrobků (zmetků), porovnáním a rozbořením vlastních nákladů na vadné výrobky v průběhu jednoho roku před zavedením a jednoho roku po zavedení vynálezu;
- c) snižují-li se náklady na údržbu nebo odstraňuje-li se poruchovost při výrobě, porovnáním a rozbořením

nákladů, vynaložených na údržbu nebo spojených s poruchovostí při výrobě v průběhu jednoho roku před a po zavedení vynálezu;

d) sniží-li se náklady na investiční výstavbu, porovnáním a rozbořením nákladů původně rozpočtovaných a skutečně vynaložených. Základem pro sjednání odměny je 15 % takto zjištěného rozdílu, jde-li o základní prostředky stavební, a 30 %, jde-li o základní prostředky strojní. Do investiční výstavby patří budovy, stavby, stroje, zařízení a práce nebo výkony, které jsou financovány z investičních prostředků bez ohledu na to, zda vynález byl přihlášen v období projekční přípravy nebo při vlastním provádění investiční výstavby.

(2) Bude-li vynálezu využíváno po dobu kratší než 1 rok, tvoří základ odměny úspory, dosažené v této kratší době.

(3) Zvýší-li se zavedením vynálezu vlastní náklady výroby v jiném útvaru nebo v jiném orgánu, podniku nebo v jiné organizaci, sniží se roční úspory o tyto náklady.

(4) Při výpočtu úspor se přihlíží k nákladům spojeným se zavedením vynálezu; u nákladů zúčtovávacích postupně se při výpočtu úspor vychází z částek, které byly v běžném roce odepsány do nákladů.

Čl. 4.

Odměna podle úspor činí nejméně:

Výše úspor v Kčs:			Sazba:	Odměna v Kčs:
	do	4.000	25 %	nejméně 1 000
od 4.000	do	10.000	15 % + 400	1 000— 1 900
od 10.000	do	20.000	10 % + 900	1 900— 2 900
od 20.000	do	50.000	7,5 % + 1 400	2 900— 5 150
od 50.000	do	100.000	6 % + 2 150	5 150— 8 150
od 100.000	do	200.000	5 % + 3 150	8 150— 13 150
od 200.000	do	500.000	3,8 % + 5 550	13 150— 24 550
od 500.000	do	1 milionu	3 % + 9 550	24 550— 39 550
od 1 milionu	do	2 milionů	2,4 % + 15 550	39 550— 63 550
od 2 milionů	do	5 milionů	1,9 % + 25 550	63 550— 120 550
od 5 milionů	do	10 milionů	1,4 % + 50 550	120 550— 190 550
	nad	10 milionů	1 % + 90 550	190 550—

Čl. 5.

Odměna podle úspor může být sjednána až o 200 % vyšší proti sazbám uvedeným v článku 4, přispívá-li zavedení vynálezu mimořádně k rozvoji národního hospodářství. Ústřední úřady a orgány stanoví podmínky, za kterých je možno sjednat odměnu vyšší, než je uvedeno v článku 4.

Čl. 6.

Odměna podle cen.

(1) Vyrábějí-li se podle vynálezu nové výrobky, sjedná se odměna podle velkoobchodních cen výrobků, vyrobených podle vynálezu.

(2) Jsou-li výhody proti podobným řešením jen malé, nebo předmět vynálezu se vyrábí ve velkém množství, nebo podílí-li se vynález jen malou částí na příslušném výrobku, nesmí být sazba větší než 3 % nejvyššího ročního objemu výroby ve velkoobchodních cenách, dosaženého v jednom z prvních pěti let využívání vynálezu.

(3) Ve výjimečných případech, kdy vynález má pro stát zvlášť důležitý význam, může být sazba odměny, sjednaná podle cen, zvýšena až do 10 %. Ústřední úřady a orgány stanoví podmínky, za kterých je možno sjednat odměnu až do 10 % ročního objemu výroby ve velkoobchodních cenách.

Čl. 7.

Odměna za zlepšení pracovních podmínek.

Zlepšuje-li vynález pracovní podmínky nebo zvyšuje-li bezpečnost práce, zejména snižuje-li úrazovost nebo počet onemocnění, přihlíží se k stupni nebezpečí nebo stupni nedostatků pracovního prostředí a k počtu ohrožených pracovníků. Odměna nesmí být menší než je uvedeno v této tabulce:

Stupeň nebezpečí nebo nedostatků, jež se vynálezem odstraňují	Nejmenší odměna při počtu ohrožených pracovníků		
	1—5	6—25	26—více
	v Kčs		
1. namáhavost práce nebo špatná hygiena na pracovišti a pod.	1.000	1.500	2.000
2. možnost úrazu nebo nemoci, k nimž občas dochází	2.000	3.000	4.000
3. pravidelné vyskytování se úrazu nebo nemoci	4.000	6.000	8.000

Čl. 8.

Odměna podle ekonomického rozboru.

Při sjednávání odměny podle ekonomického rozboru lze její výši též určit částkou 150 % mzdy, která by příslušela příslušnému odborníku za vyřešení podobného úkolu jako pracovního úkolu v době, po kterou by na úkolu pracoval.

Odměna při patentování nebo využití vynálezu v cizině.

Čl. 9.

Dojde-li v cizině, k udělení patentu na vynález, u něhož právo k využití patří státu, nebo který byl původcem odevzdán státu, anebo dojde-li v cizině k využití takového vynálezu, vyplácí se původci (dědici) zvláštní odměna ve výši stanovené smlouvou, ne však vyšší než 25 % čisté prodejní ceny nebo licenčních poplatků. Jde-li o licenční poplatky, vyplácí se zvláštní odměna podle smlouvy po dobu její platnosti, nejdéle však po dobu 10 let.

Čl. 10.

Dojde-li k využití vynálezu na podkladě hospodářské a vědecko-technické spolupráce mimo území Československé republiky, sjedná smlouvu o výši původské odměny a její splatnosti a odměnu vyplácí ústřední úřad nebo orgán, který vynález předal orgánům hospodářské a vědecko-technické spolupráce.

Čl. 11.

(1) Byla-li na podkladě československé přihlášky vynálezu nebo československého patentu, kde právo k využití vynálezu přísluší státu, nebo kde vynález byl odevzdán státu, uzavřena smlouva o technické pomoci zahraničnímu zájemci, činí podíl původce na hospodářských výsledcích až 25 % čistého prospěchu dosaženého poskytnutím technické pomoci.

(2) Účastní-li se původce poskytování technické pomoci, nevčítají se platy, vyplacené za poskytnutí technické pomoci, do jeho podílu.

(3) Pro výši procentní sazby je rozhodující, jak vynálezce se podílí na poskytnutí technické pomoci.

(4) Nelze-li výši čistého prospěchu zjistit, určí se odměna dohodou.

Čl. 12.

Výše celkové odměny.

Celková původská odměna nesmí být menší než 1.000 Kčs a větší než 500.000 Kčs za jeden vynález, včetně doplateků vyplácených v souvislosti s využitím vynálezu v cizině. Odměna vyšší než 500.000 Kčs může být vyplacena jen po schválení vládou.

Splatnost odměny.

Čl. 13.

Odměna může být sjednána buď jako jednorázová nebo ve splátkách.

§ 14.

(1) Jednorázovou odměnu mohou účastníci sjednat:

- a) je-li využití vynálezu krátkodobé nebo nepatrné;
- b) slouží-li patent pouze k zajištění priority československého vynálezce;
- c) nelze-li v době uzavírání smlouvy o využití vynálezu určit, kdy bude možno vynález využít, zejména bude-li nutno provést dlouhodobé výzkumné nebo vývojové práce;
- d) má-li být vynález předán mimo území Československé republiky v rámci hospodářské nebo vědecko-technické spolupráce;
- e) nepřináší-li zavedení vynálezu zjiitelné úspory nebo vyžaduje-li jejich zjištění neúměrné vynaložení pracovního času;
- f) dohodne-li se o tom orgán nebo podnik s původcem vynálezu v ostatních případech.

(2) Jednorázová odměna může být smluvna jen tehdy, nemá-li být vyšší než 20.000 Kčs; její výše se určí podle ekonomického rozboru [čl. 2 odst. 2 písm. d)].

(3) Není-li ve smlouvě ujednáno něco jiného, je jednorázová odměna splatná do jednoho měsíce po zavedení vynálezu.

Čl. 15.

(1) Odměny ve splátkách se vyplácejí po zavedení vynálezu, a to ve lhůtách sjednaných smlouvou. Ne-

ni-li ve smlouvě ujednána splatnost odměny, je první splátka odměny splatná do jednoho měsíce po uplynutí jednoho roku od počátku využívání vynálezu; další splátky jsou splatné do jednoho měsíce po uplynutí dalšího roku využívání vynálezu.

(2) Splátky na odměnu mohou být sjednány pro dobu využití vynálezu, nejdéle však pro dobu 5 let od počátku využívání vynálezu.

(3) Podíl původce na hospodářských výsledcích vynálezu v cizině je splatný do 1 měsíce ode dne zaplacení prodejní ceny, licenčních poplatků nebo úplat za technickou pomoc.

Čl. 16.

Náhrady.

Za výkresy, modely nebo prototypy vypracované původcem, jež byly předány při zjišťování, zda lze vynález využít, nebo při jeho zavedení, lze poskytnout původci náhradu do výše nákladů, jež by podnik účelně musel vynaložit na jejich zhotovení.

Čl. 17.

Odměny za účast na rozpracování, vyzkoušení, zavedení nebo rozšíření vynálezu.

(1) Za přímou účast na rozpracování, vyzkoušení a zavedení vynálezu nebo rozšíření využití vynálezu nebo za využití vynálezu v cizině přísluší účastníkovi odměna přiměřená významu vynálezu, stupni pomoci a pracovního úsilí; odměna přiznaná všem účastníkům může činit až 60 % původské odměny vyplacené původci za první rok využívání vynálezu. Odměna se vyplácí současně s původskou odměnou.

(2) Vedoucím pracovníkům podniků, cechů a dílen, kteří se přičinili o urychlené zavedení vynálezů, přísluší odměna, pokud nebyla poskytnuta podle odstavce 1, přiměřená významu vynálezů, stupni pomoci a pracovního úsilí; odměna může činit až 20 % původských odměn, vyplacených za poslední pololetí za vynálezy, o jejichž rychlené zavedení se vedoucí pracovníci přímo zasloužili. Odměny se vyplácejí do 1 měsíce po 30. červnu a 31. prosinci za první rok využívání vynálezů.

(3) Pracovníku, který upozorní na možnost využití vynálezu zavedeného v jiném podniku, přísluší odměna, pokud nebyla poskytnuta podle odstavce 1 nebo 2, dojde-li k zavedení vynálezu na toto upozornění. Tato odměna se stanoví s přihlédnutím k pravděpodobné výši očekávaného užitku a vynaloženému pracovnímu úsilí; odměna může dosáhnout až výše měsíčního platu pracovníka určené podle průměru jeho platu za poslední tři měsíce před zavedením vynálezu a vyplácí se do jednoho měsíce od zavedení vynálezu. Odměna nepřísluší, má-li pracovník za povinnost sledovat a navrhnout zavádění nové techniky nebo nových pracovních metod.

(4) Odměny podle odstavců 1 až 3 nezkracují původskou odměnu.

(5) O výši odměny podle odstavců 1 až 3 rozhoduje vedoucí podniku. Jde-li o vedoucího podniku (odstavec 2), rozhoduje o výši vedoucí nadřízeného orgánu.

Čl. 18.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 15. srpna 1957.

Předseda:

Dr. Čepička v. r.

163.

SMĚRNICE

předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci

ze dne 30. srpna 1957

o odměnách za objevy.

Předseda Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci v dohodě s ministrem financí stanoví podle § 28 odst. 2 zákona č. 34/1957 Sb., o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích:

Čl. 1.

Odměna za objev se určí podle jeho společenského významu, zejména podle jeho významu pro rozvoj věd nebo podle jeho technické a ekonomické hodnoty.

Čl. 2.

Odměnu za objev, na který byl vydán diplom, stanoví volnou úvahou předseda Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci v dohodě s ministrem financí a prezidentem Československé akademie věd, popřípadě předsedou Československé akademie zemědělských věd, a to nejpozději do tří měsíců po vydání diplomu původci.

Čl. 3.

Odměna za objev může činit nejvýše 50.000 Kčs. Ve zvlášť odůvodněných případech může být stanovena vyšší odměna než 50.000 Kčs; tato vyšší odměna musí však být před její výplatou schválena vládou.

Čl. 4.

Způsob výplaty odměny a lhůta, do které se odměna vyplácí, nebo případné splátky se stanoví zároveň s určením výše odměny.

Čl. 5.

Byl-li učiněn objev několika spolupůvodci, rozdělí se odměna mezi ně podle jejich dohody. Není-li taková dohoda, vyplácí se odměna každému spolupůvodci rovným dílem.

Čl. 6.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 15. srpna 1957.

Předseda:

Dr. Čepička v. r.

164.

SMĚRNICE

předsedy Státního úřadu pro vynálezy
a normalisaci

ze dne 30. srpna 1957

o odměnách za zlepšovací návrhy a za účast na rozpracování, vyzkoušení, zavedení nebo rozšíření zlepšovacích návrhů.

Předseda Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci v dohodě s ministrem financí a Státní mzdovou komisí stanoví podle § 32 odst. 2 a § 39 zákona č. 34/1957 Sb., o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích:

Základní ustanovení.

Čl. 1.

(1) Odměna za využití zlepšovacího návrhu se sjednává dohodou o využití zlepšovacího návrhu a odměně za něj (dále jen „dohoda“), uzavřenou mezi podnikem nebo jinou hospodářskou nebo rozpočtovou organizací a zlepšovatelem podle § 31, odst. 3 zákona č. 34/1957 Sb. o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích.

(2) Odměnu vyšší než 30.000.— Kčs lze sjednat jen s přivolením příslušného ústředního úřadu nebo orgánu.

Čl. 2.

(1) Při sjednání výše odměny se přihlíží k společenskému významu zlepšovacího návrhu, který je dán ekonomickými účinky anebo jinými výhodami, jichž se dosáhne v podniku nebo orgánu zavedením zlepšovacího návrhu. Pro sjednání výše odměny je rozhodující nejlepší roční výsledek dosažený v jednom z prvních tří let ode dne zavedení zlepšovacího návrhu.

(2) Při uzavírání dohody řídí se způsob výpočtu odměny za využívaný zlepšovací návrh takto:

- a) dosáhne-li se využíváním zlepšovacího návrhu úspor, které lze vypočítat, sjednává se odměna podle výše těchto úspor (odměna podle úspor);
- b) vyrábějí-li se podle zlepšovacího návrhu nové výrobky nebo rozšíří-li se výroba a pod., sjednává se odměna podle velkoobchodních cen výrobků, jež jsou předmětem zlepšovacího návrhu (odměna podle cen);
- c) umožňuje-li zlepšovací návrh zlepšit pracovní podmínky nebo zvýšit bezpečnost práce, sjednává se odměna podle významu a rozsahu využití těchto zlepšení (odměna za zlepšení pracovních podmínek);

d) nevznikají-li zlepšovacím návrhem zjiitelné úspory a nelze-li odměnu sjednat ani podle bodu b), nebo c), nebo jestliže odměna podle úspor by neodpovídala významu návrhu zejména pro odběratele nebo spotřebitele, sjedná se odměna podle ekonomického výsledku zjištěného ekonomickým rozбором společenského významu zlepšení (odměna podle ekonomického rozboru).

(3) Dosahuje-li se zavedením zlepšovacího návrhu různých druhů výhod, sjedná se odměna podle všech výhod.

Odměna podle úspor.

(1) Úspora směrodatná pro sjednání odměny se zjistí:

- a) snižují-li se vlastní náklady, porovnáním a rozбором vlastních nákladů před zavedením zlepšovacího návrhu a po jeho zavedení. Při tom se přihlíží k veškerým úsporám na materiálu, mzdách, energiích a příslušných položkách dílenské režie. K celopodnikové režii se nepřihlíží, pokud zavedením návrhu nedošlo k její změně účtelně zjiitelné;
- b) snižuje-li se nebo odstraňuje-li se výroba vadných výrobků (zmetků), porovnáním a rozбором vlastních nákladů na vadné výrobky v průběhu jednoho roku před zavedením a jednoho roku po zavedení návrhu;
- c) snižují-li se náklady na údržbu nebo odstraňuje-li se poruchovost při výrobě, porovnáním a rozбором nákladů, vynaložených na údržbu nebo spojených s poruchovostí při výrobě v průběhu jednoho roku před a po zavedení návrhu;
- d) sniží-li se náklady na investiční výstavbu, porovnáním a rozбором nákladů původně rozpočtovaných a skutečně vynaložených. Základem pro sjednání odměny je 15 % takto zjištěného rozdílu, jde-li o základní prostředky stavební, a 30 % jde-li o základní prostředky strojní. Do investiční výstavby patří budovy, stavby, stroje, zařízení, práce nebo výkony, které jsou financovány z investičních prostředků, bez ohledu na to, zda zlepšovací návrh byl přihlášen v období projekční přípravy, nebo při vlastním provádění investiční výstavby;

(2) Bude-li návrhu využíváno po dobu kratší než jeden rok, tvoří základ odměny úspory dosažené v této kratší době.

(3) Zvýší-li se zavedením návrhu vlastní náklady výroby v jiném útvaru nebo v jiném orgánu, podniku, nebo jiné organizaci, sniží se roční úspory o tyto náklady.

(4) Při výpočtu úspor se přihlíží k nákladům spojeným se zavedením návrhu; u nákladů zúčtovávaných postupně se při výpočtu úspor vychází z částek, které byly v běžném roce odepsány do nákladů.

Čl. 4.

Odměna podle úspor číni nejméně:

Výše úspor v Kčs:			Sazba:	Odměna v Kčs:
	do	1.000	20 %	100— 200
od 1.000	do	2.000	15 % + 50	200— 350
od 2.000	do	5.000	10 % + 150	350— 650
od 5.000	do	10.000	7 % + 300	650— 1.000
od 10.000	do	20.000	5 % + 500	1.000— 1.500
od 20.000	do	50.000	3,8 % + 740	1.500— 2.640
od 50.000	do	100.000	3 % + 1.140	2.640— 4.140
od 100.000	do	200.000	2,4 % + 1.740	4.140— 6.540
od 200.000	do	500.000	1,9 % + 2.740	6.540— 12.240
od 500.000	do	1 milionu	1,5 % + 4.740	12.240— 19.740
od 1 milionu	do	2 milionů	1 % + 9.740	19.740— 29.740
od 2 milionů	do	5 milionů	0,7 % + 15.740	29.740— 50.740
od 5 milionů	do	10 milionů	0,5 % + 25.740	50.740— 75.740
	nad	10 milionů	0,4 % + 35.740	75.740—

Čl. 5.

Odměna podle úspor může být sjednána až o 200 % vyšší proti sazbám uvedeným v článku 4, přispívá-li zavedení návrhu mimořádně k rozvoji národního hospodářství. Ústřední úřady a orgány stanoví podmínky, za kterých je možno sjednat odměnu vyšší než je uvedeno v článku 4.

Čl. 6.

Odměna podle cen.

(1) Vyrábějí-li se podle zlepšovacího návrhu nové výrobky nebo rozšíří-li se výroba a pod., sjedná se odměna podle velkoobchodních cen výrobků, vyrobených podle zlepšovacího návrhu.

(2) Jsou-li výhody proti podobným řešením jen malé, nebo předmět zlepšovacího návrhu se vyrábí ve velkém množství, nebo podílí-li se zlepšovací návrh jen malou částí na příslušném výrobku, nesmí být sazba větší než 1 % nejvyššího ročního objemu výroby ve velkoobchodních cenách dosaženého v jednom z prvních 3 let využívání návrhu.

(3) Sazba až do 3 % může být smluvena, jde-li případ, uvedený v článku 5.

Čl. 7.

Odměna za zlepšení pracovních podmínek.

Zlepšuje-li návrh pracovní podmínky, zvyšuje-li bezpečnost práce, zejména snižuje-li úrazovost nebo počet onemocnění, přihlíží se ke stupni nebezpečí nebo stupni nedostatků pracovního prostředí a k počtu ohrožených pracovníků. Odměna nesmí být menší, než je uvedeno v této tabulce:

Stupeň nebezpečí nebo nedostatků, jež se návrhem odstraňují	Nejmenší odměna při počtu ohrožených pracovníků		
	1—5	6—25	26—více
	v Kčs:		
1. namáhavost práce nebo špatná hygiena na pracovišti apod.	100,—	200,—	400,—
2. možnost úrazu nebo nemoci, k nimž občas dochází	400,—	800,—	1.600,—
3. pravidelné vyskytování se úrazu nebo nemoci	1.000,—	2.000,—	4.000,—

Čl. 8.

Odměna podle ekonomického rozboru.

Při sjednávání odměny podle ekonomického rozboru lze její výši též určit částkou 100 % mzdy, která by příslušela příslušnému odborníku za vypracování zlepšovacího návrhu jako pracovního úkolu v době, po kterou by na úkolu pracoval.

Čl. 9.

Odměna za využití návrhu mimo území Československé republiky.

Dojde-li k využití návrhu mimo území Československé republiky na podkladě hospodářské a vědeckotechnické spolupráce, dohodne se o odměně se zlepšovatelem podle čl. 2 odst. 2 d) a odměnu vyplátí ústřední úřad nebo orgán, který návrh předal orgánům hospodářské a vědeckotechnické spolupráce.

Cl. 10.

Výše celkové odměny.

Za jeden návrh nesmí být celková odměna nižší než 100,— Kčs a vyšší než 200.000,— Kčs. Odměna vyšší než 200.000,— Kčs může být vyplacena jen po schválení vládou.

Splatnost odměny.

Cl. 11.

Odměna může být buď sjednána jako jednorázová nebo ve splátkách.

Cl. 12.

(1) Jednorázovou odměnu mohou účastníci sjednat:

- a) je-li využití návrhu krátkodobé či nepatrné, nebo
- b) nepřináší-li zavedení návrhu propočitatelné úspory nebo
- c) dohodne-li se o tom orgán nebo podnik se zlepšovatelem v ostatních případech.

(2) Jednorázová odměna může být sjednána jen tehdy, nemá-li být vyšší než 20.000 Kčs; její výše se určí podle ekonomického rozboru (čl. 2, odst. 2 písm. d)).

(3) Není-li v dohodě ujednáno něco jiného, je jednorázová odměna splatná do jednoho měsíce po zavedení zlepšovacího návrhu.

Cl. 13.

(1) Odměny ve splátkách se vyplácejí po zavedení návrhu. V případech uvedených v § 17 odst. 1 písm. c) vládního nařízení č. 45/1957 Sb., o zlepšovacích návrzích, je možno vyplatit odměnu nebo její část po zařazení návrhu do technické dokumentace.

(2) Splátky na odměnu mohou být sjednány pro dobu využití návrhu, nejdéle však po dobu tří let od počátku využívání návrhu. Není-li v dohodě ujednána splatnost odměny, je první splátka splatná do jednoho měsíce po uplynutí jednoho roku od počátku využívání návrhu; další splátky jsou splatné do jednoho měsíce po uplynutí každého dalšího roku využívání návrhu.

Cl. 14.

Odměna za využití návrhu v dalších podnicích.

Odměnu za využití návrhu v dalších podnicích sjedná se zlepšovatelem podnik, který návrhu využije, po případě jeho nadřízený orgán podle zásad uvedených v předchozích člících.

Cl. 15.

Náhrady.

Za výkresy, modely, nebo prototypy vypracované návrhovatelem, jež byly předány při zjišťování, zda lze návrhu využít, nebo při jeho zavedení, lze poskytnout návrhovateli náhradu do výše nákladů, jež by podnik účelně musel vynaložit na jejich zhotovení.

Odměny za účast na rozpracování, vyzkoušení, zavedení nebo rozšíření návrhu.

(1) Za přímou účast na rozpracování, vyzkoušení a zavedení návrhu nebo na rozšíření využití návrhu přísluší účastníkovi odměna přiměřená významu návrhu, stupni pomoci a pracovního úsilí; odměna přiznaná všem účastníkům může činit až 60 % odměny vyplacené zlepšovateli za první rok využívání návrhu. Odměna se vyplácí současně s odměnou zlepšovatele.

(2) Vedoucím pracovníkům podniků, cechů a dílen, kteří se přičinili o urychlené zavedení návrhů, přísluší odměna, pokud nebyla poskytnuta podle odstavce 1, přiměřená významu návrhů, stupni pomoci a pracovního úsilí; odměna může činit až 20 % odměn vyplacených zlepšovatelům za poslední pololetí za návrhy, o jejichž urychlené zavedení se vedoucí pracovníci přímo zasloužili. Odměny se vyplácejí za první rok využívání návrhu do jednoho měsíce po 30. červnu a 31. prosinci.

(3) Pracovníku, který upozorní na možnost využití zlepšovacího návrhu zavedeného v jiném podniku, přísluší odměna, pokud nebyla poskytnuta podle odstavce 1 nebo 2, dojde-li k zavedení návrhu na toto upozornění. Tato odměna se stanoví s přihlédnutím k pravděpodobné výši očekávaného užítku a vynaloženému pracovnímu úsilí; odměna může dosáhnout až výše měsíčního platu pracovníka určené podle průměru jeho platu za poslední tři měsíce před zavedením zlepšovacího návrhu a vyplácí se do jednoho měsíce od zavedení návrhu. Odměna nepřislouží, má-li pracovník za povinnost sledovat a navrhovat zavádění nové techniky nebo nových pracovních metod.

(4) Odměny podle předchozích odstavců nezkracují odměnu zlepšovatele.

(5) O výši odměny podle odstavců 1—3 rozhoduje vedoucí podniku. Jde-li o vedoucího podniku (odstavec 2), rozhoduje o výši odměny vedoucí nadřízeného podniku.

Cl. 17.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 15. srpna 1957.

Předseda:

Dr. Čepička v. r.

165.

SMĚRNICE

předsedy Státního úřadu pro vynálezy
a normalisaci

ze dne 30. srpna 1957

o stanovení odměn za posudky expertů ve věcech vynálezů, objevů, zlepšovacích návrhů a technické normalisace.

Předseda Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci v dohodě s ministrem financí stanoví podle § 44

odst. 2 zákona č. 34/1957 Sb., o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích a podle § 5 odst. 2 zákona č. 35/1957 Sb., o technické normalisaci:

1. Státní úřad pro vynálezy a normalisaci vyplácí odměny za vypracování posudků ve věcech vynálezů, objevů, zlepšovacích návrhů a technické normalisace odborníkům, kteří nejsou jeho zaměstnanci, a členům komise expertů, jimž bylo uloženo vypracování posudku, za předpokladu

- a) že posudky budou vypracovány písemně na základě prostudování spisu nebo jiného materiálu a
- b) že bude vytvořeno odborné stanovisko tak, aby se úřad mohl při svém rozhodnutí o ně bezpečně opírat a jeho použít.

2. Úřad je povinen při odevzdání posudku přezkoušet jeho celkovou kvalitu, jeho použitelnost a přiměřenost času vynaloženého na jeho vypracování a je povinen vždy vypracovat doklad, z něhož by bylo patrné, jakým způsobem se došlo k celkové částce odměny. Výši odměny schvaluje předseda Úřadu nebo pracovník jím k tomu zmocněný.

3. Ukazatelem pro výši odměny je obtížnost práce, celková kvalita posudku, počet hodin potřebných k jeho vypracování, nebo jiní ukazatelé, jako na př. počet stránek textu a pod.

4. Výše odměny za 1 hodinu skutečně vykonané práce se stanoví:

- a) bylo-li třeba k vypracování posudku zkušeností získaných zaměstnáním v příslušném oboru, do částky 10,— Kčs
- b) bylo-li třeba k vypracování posudku vedle zkušeností získaných v zaměstnání v příslušném oboru i vyšší theoretické přípravy, do částky 16,— Kčs
- c) bylo-li třeba vědecké kvalifikace, do částky 20,— Kčs.

5. Ve výjimečných, zvláště odůvodněných případech, zejména je-li třeba speciálních vědeckých znalostí a zkušeností nebo byla-li v posudku navržena technická nebo hospodářská zlepšení, kterými bylo docíleno vysokých úspor, může být odměna přiměřeně zvýšena. Takto stanovená odměna však nesmí přesahovat 25,— Kčs za 1 hodinu.

6. Odměna nepřísluší je-li podání posudku povinností plynoucí z pracovního úkolu; před vyplacením odměny je proto třeba prokázat potvrzením bezprostředního nadřízeného pracovníka, který podal posudek, že vypracování posudku nepatří k pracovním povinnostem odměňovaného zaměstnance a že bylo provedeno mimo jeho pravidelnou pracovní dobu.

7. Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem 15. srpna 1957.

Předseda:

Dr. Čepička v. r.

166.

VYHLÁŠKA

předsedy Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci

ze dne 30. srpna 1957

o tematických úkolech.

Předseda Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci v dohodě s příslušnými ministry stanoví podle § 37 zákona č. 34/1957 Sb., o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích:

§ 1.

Aby bylo dosaženo co největší hospodárnosti výroby, zlepšení jakosti výrobků a zvýšení bezpečnosti práce, zaměřují ústřední úřady a orgány, jakož i podniky a ostatní organizace (dále jen „podnik“), tvůrčí činnost pracujících na řešení naléhavých úkolů, které nebyly zařazeny do plánovaných úkolů útvarů pro technický rozvoj nebo které byly zařazeny do uvedených úkolů, avšak pro jejich lepší splnění je třeba využít vynalézavosti širšího okruhu vynálezců a zlepšovatelů.

§ 2.

(1) Účast vynálezců a zlepšovatelů na řešení úkolů uvedených v § 1 se zajišťuje sestavením a vyhlášením plánů tematických úkolů, které doplňují plány technického rozvoje a na ně navazují.

(2) Plán tematických úkolů celostátního významu sestavuje a vyhlašuje Státní úřad pro vynálezy a normalisaci ve spolupráci s ústředními úřady a orgány.

(3) Plány ostatních tematických úkolů sestavují ústřední úřady a orgány a jim podřízené podniky. V případě plánů technicko-organizačních opatření mohou sestavit a vyhlásit plán tematických úkolů i nižší organizační útvary podniků (cechy, dílny a pod.).

§ 3.

(1) Za přípravu plánů tematických úkolů a jejich sestavení a vyhlášení jsou odpovědní vedoucí podniků.

(2) Úkoly zařazené do plánů technického rozvoje mohou být včleněny do plánů tematických úkolů jen se souhlasem nadřízeného podniku a jsou-li pro to závažné důvody.

§ 4.

Je-li potřeba vyřešení úkolu zvláště naléhavá, je podnik povinen za součinnosti orgánů Revolučního odborového hnutí vyhlásit tematický úkol i bez předchozího zařazení problému do plánu tematických úkolů.

§ 5.

(1) Sestavení plánu tematických úkolů nebo vyhlášení tematického úkolu předchází rozbor plánu rozvoje národního hospodářství (plánů technického rozvoje nebo jejich částí), nedostatků vyskytujících se při jeho plnění, požadavků odběratelů a spotřebitelů, jakož i rozbor světového technického pokroku a pod.

(2) Podnik podle potřeby uvede u každého tematického úkolu jeho účel, popíše vyčerpávajícím způsobem současný stav (dosavadní konstrukce, dosavadní výrobní způsoby, nedostatky, které jsou příčinou nedostatečné výrobnosti, vlastnosti užívaného materiálu a jeho nedostatky, složitost a těžkopádnost zařízení, nářadí a pod.) a stanoví technické požadavky pro vypracování řešení tematického úkolu.

§ 6.

Na vyřešení každého tematického úkolu vypisují podniky zvláštní odměny, jejichž výši stanoví podle obtížnosti úkolu. Způsob stanovení odměn upraví ve směrnicích příslušné ústřední úřady a orgány.

§ 7.

(1) Podniky učiní všechna opatření, aby s tematickými úkoly byl seznámen co největší okruh pracovníků, jichž se úkol týká, zejména při výrobě nebo provozu a pracovníci odběratelských nebo spotřebitelských podniků a spotřebitelé; podniky jsou také povinny zpřístupnit zájemcům veškerý dokumentační materiál související s tematickým úkolem, pokud nejde o tajný materiál.

(2) Tematické úkoly je třeba vyvěsit zejména na nástěnkách, tematických tabulích, v rudých koutcích, v odděleních a dílnách a projednat na výrobních poradách, po případě i vydat tiskem.

§ 8.

(1) Pro vyřešení tematického úkolu se stanoví přiměřená lhůta.

(2) Do jednoho měsíce po uplynutí stanovené lhůty projedná podnik došla řešení a rozhodne o udělení vypsanych odměn s přihlédnutím, jak řešení se přibližuje splnění daného úkolu, a bez zřetele na pořadí, v němž řešení došla.

(3) Prodloužení lhůty k rozhodnutí o udělení vypsanych odměn podrobně upraví pro obor své působnosti vedoucí ústředního úřadu nebo orgány.

§ 9.

(1) Řešení tematického úkolu, na které byla udělena odměna, vyhlásí podnik vhodným způsobem, nebo je vystaví, zejména byly-li předloženy výkresy, modely, vzory nebo prototypy.

(2) Jeví-li se to účelné, může podnik vyhlásit, po případě vystavit řešení, na která nebyla udělena odměna.

§ 10.

(1) Všechna došla řešení projedná podnik jako zlepšovací návrhy.

(2) Domnívá-li se podnik, že řešení tematického úkolu je vynálezem, doporučí přihlašovatel podati přihlášku vynálezu a poskytne mu k tomu přiměřenou pomoc.

§ 11.

(1) Řešení, která splňují podmínky pro okamžité zavedení, podnik neprodleně zavede.

(2) V případech, kdy zavede řešení do výroby, vyžaduje jeho rozpracování nebo vyzkoušení nebo vyžaduje mimořádné prostředky, které není možno opatřit v současném plánovacím období, zařadí podnik řešení do příslušné části plánu technického rozvoje nebo plánu technicko-organizačních opatření na nejbližší plánovací období.

§ 12.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. srpna 1957.

Předseda:

Dr. Čepička v. r.

167.

VYHLÁŠKA

předsedy Státního úřadu pro vynálezy
a normalisaci

ze dne 30. srpna 1957

o přihlašování vynálezů do ciziny a o využití vynálezů
v poměru k cizině.

Předseda Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci v dohodě s ministrem zahraničního obchodu stanoví podle § 25 odst. 3 zákona č. 34/1957 Sb., o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích:

Část první.

Přihlašování vynálezů, učiněných v Československé republice, do ciziny.

§ 1.

(1) Českoslovenští občané, jakož i státní orgány a československé právnické osoby mohou podat přihlášku vynálezu do ciziny pouze se souhlasem Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci (dále jen „Úřad“) a prostřednictvím Československé obchodní komory v Praze.

(2) Úřad dá souhlas k přihlášení vynálezu do ciziny na návrh původce (jeho dědice) nebo toho, komu přísluší právo vynálezu využívat, jde-li o vynález důležitý z hlediska československých zájmů, byl-li vynález přihlášen k patentování v Československu a nebyl-li Úřadem shledán závadný, pokud jde o přídavek novosti vynálezu.

§ 2.

Důležitost vynálezu z hlediska československých zájmů posuzují ústřední úřady nadřízené orgánům nebo podnikům, jejichž oboru práce nebo provozu se vynález týká, nebo organizace jimi pověřené, ve spolupráci s ministerstvem zahraničního obchodu a podniky zahraničního obchodu.

§ 3.

Důležitost vynálezu s hlediska československých zájmů (dále jen „důležitost“) je dána zejména, je-li možno očekávat vývoz předmětů, vyrobených podle vynálezu, nebo je-li odůvodněn předpoklad, že může dojít ke sjednání licenční smlouvy nebo smlouvy o prodeji vynálezu s cizincem nebo i z jiných závažných důvodů.

§ 4.

(1) Ústřední úřady nadřízené orgánům nebo podnikům (dále jen „ústřední úřady“), jejichž oboru práce nebo provozu se vynález týká, nebo organizace jimi pověřené jsou povinny ve spolupráci s ministerstvem zahraničního obchodu a s podniky zahraničního obchodu zkoumat důležitost těch vynálezů, které jsou předměty přihlášek, podaných podle § 2 odst. 3 zákona, nebo které byly odevzdány státu, nebo vynálezů, jejichž přihlašovatel projevil vůli uzavřít smlouvu o využití vynálezu; dále jsou povinny pečovat o řádné a včasné přihlášení vynálezu do ciziny.

(2) Rovněž dospěje-li Úřad k názoru, že by předmět přihlášky měl být přihlášen do ciziny, upozorní na to neoprodleně přihlašovatele a ve spolupráci s ním zašle příslušnému ústřednímu úřadu popis a výkresy vynálezu k provedení průzkumu důležitosti.

(3) Ústřední úřady nebo jimi pověřené orgány a organizace provedou šetření o důležitosti neprodleně a podají Úřadu návrh na přihlášení vynálezu do ciziny s odůvodněním do 6 měsíců od podání přihlášky vynálezu. V návrhu na přihlášení do ciziny musí být uvedený jednotlivé státy, do kterých se navrhuje vynález přihlásit.

(4) O návrhu rozhodne Úřad po uvážení všech okolností. Úřad nemůže odepřít souhlas k přihlášení vynálezu v cizině, zjistí-li orgány a organizace uvedené v § 2, že jde o důležitý vynález a jsou-li splněny i ostatní předepsané náležitosti.

(5) Úřad rozhodne o souhlasu s přihlášením vynálezu nejdéle do 1 měsíce od dojití návrhu podle odstavce 3, a o svém rozhodnutí vyrozumí neprodleně orgán nebo organizace, které návrh podaly, ministerstvo zahraničního obchodu a Československou obchodní komoru.

(6) Ústřední úřady a Československá obchodní komora dbají, aby nebylo ohroženo podání přihlášky vynálezu hospodářsky důležitého do ciziny, zejména aby vynález byl v cizině zpravidla přihlášen před uplynutím 12 měsíční prioritní lhůty stanovené Pařížskou úmluvou.

(7) Úřad provede řádný a včasný průzkum přihlášek vynálezů, které byly shledány hospodářsky důležité pro přihlášení v cizině.

§ 5.

Původce (dávce), orgán nebo organizace, jimž byl dán souhlas k přihlášení vynálezu v cizině, jsou povinny předat přihlášku k potřebným náležitostem bezodkladně Československé obchodní komoře.

§ 6.

(1) Československá obchodní komora prozkoumá, zda předložená přihláška má potřebné náležitosti požadované právními předpisy státu, v němž má být podána.

(2) Je-li nebezpečí, že uplyne lhůta k uplatnění práva přednosti, může Československá obchodní komora podat přihlášku i bez těchto náležitostí, je-li možno očekávat, že je bude možno doplnit během patentního řízení. Jinak vrátí přihlášku k doplnění, nejde-li o náležitosti, které je povinná opatřit Československá obchodní komora sama.

(3) Československá obchodní komora vykonává za účasti přihlašovatele i další práce, spojené s řízením o přihlášce v cizině.

(4) Je-li přihlašovatelem státní orgán nebo podnik socialistického sektoru, může Československá obchodní komora přenechat mu po podání přihlášky v cizině další sledování přihlášky vynálezu. V tomto případě je přihlašovatel povinen podat Československé obchodní komoře zprávu o průběhu i o konečném vyřízení přihlášky.

§ 7.

(1) Československá obchodní komora vede evidenci vynálezů československých vynálezů přihlášených k patentování do ciziny. Evidenci vede tak, aby vyhovovala pro statistické údaje a pod.

(2) Evidence obsahuje zejména: jméno a příjmení (název) přihlašovatele, bydliště nebo sídlo, jméno států, do kterých byl vynález přihlášen, zda a kdy byl tam udělen patent, jakož i zda byla uzavřena licenční smlouva nebo smlouva o prodeji patentu a pod.

(3) Československá obchodní komora také dbá o udržování zahraničních patentů, upozorňuje majitele zahraničních patentů na končící lhůty a provádí na jejich náklady úhrady poplatků do ciziny.

§ 8.

Odvolat přihlášku vynálezu v cizině nebo upustit od udržování patentu uděleného v cizině lze jen s předchozím souhlasem Úřadu; o udělení souhlasu rozhodne Úřad v dohodě s příslušným výrobním ministerstvem a ministerstvem zahraničního obchodu.

Část druhá.

Využití vynálezů československých vynálezů v cizině.

§ 9.

Českoslovenští občané mohou uzavřít smlouvu o využití přihlášky vynálezu podané v cizině, nebo patentu uděleného v cizině, jen za souhlasu Úřadu a podle směrnic vydávaných ministerstvem zahraničního obchodu prostřednictvím Československé obchodní komory.

§ 10.

(1) Československá obchodní komora dbá o to, aby získala zájemce k uzavření smlouvy.

(2) Původci, jakož i orgány a organizace, jsou povinny upozorňovat Československou obchodní komoru

na zájem cizinců o vynálezy československých vynálezců, přihlášené nebo patentované v cizině a vyjadřují se o účelnosti a výhodnosti uzavření smlouvy.

(3) Jednání o využití vynálezů československých vynálezců v cizině vede Československá obchodní komora za spolupráce původce, orgánu nebo organizace, které uzavřely smlouvu s původcem, a podniků zahraničního obchodu.

§ 11.

(1) Ústřední úřady předají do 6 měsíců ode dne vyhlášení této vyhlášky soupis zahraničních patentů a přihlášek vynálezů, které byly státem přijaty podle zákona č. 6/1952 Sb., o vynálezech a zlepšovacích námetech, nebo o nichž byla uzavřena s původcem smlouva podle § 3 zákona a jejichž předmět není využíván pro vývoz, příslušným podnikům zahraničního obchodu s výstižným popisem jejich technického a hospodářského významu. Podniky zahraničního obchodu prozkoumají možnost jejich využití v cizině uzavřením licenční smlouvy nebo smlouvy o jejich prodeji.

(2) Ústřední úřady předají do 6 měsíců ode dne vyhlášení této vyhlášky příslušným podnikům zahraničního obchodu soupis zahraničních přihlášek a patentů využívaných na výrobcích určených pro vývoz. Ústřední úřady jsou dále povinny předávat příslušným podnikům zahraničního obchodu do jednoho měsíce po uplynutí kalendářního pololetí seznam přihlášek vynálezů, využívaných nebo které budou využívány na výrobcích určených pro vývoz a které byly přihlášeny v cizině v uplynulém pololetí. V soupisu a seznamech uvedou výstižný popis technického nebo hospodářského významu vynálezů.

(3) Podniky zahraničního obchodu využívají zahraničních přihlášek a patentů ve svém vývozním oboru, sledují jejich využívání a podávají příslušným orgánům a organizacím zprávu o využívání zahraničních patentů i přihlášek vynálezů československých přihlašovatelů.

Část třetí.

§ 12.

Způsobem uvedeným v § 1 až 10 se postupuje při přihlašování užitečných vzorů a při uzavírání smluv

o využití předmětů užitečných vzorů přihlášených v zemi, kde je jejich ochrana zavedena.

Část čtvrtá.

Využití československé přihlášky vynálezu nebo československého patentu cizincem.

§ 13.

(1) Českoslovenští občané mohou udělit cizincům souhlas k využití československé přihlášky vynálezu nebo československého patentu jen se souhlasem Úřadu a podle směrnic vydávaných ministerstvem zahraničního obchodu prostřednictvím Československé obchodní komory.

(2) Úřad dá souhlas k uzavření smlouvy o využití, nejsou-li smlouvou ohroženy zájmy národního hospodářství a souhlasí-li s tím ústřední úřad, jehož oboru práce nebo provozu se vynález týká.

Část pátá.

Společná ustanovení.

§ 14.

(1) Náklady na přihlášení vynálezu, na řízení o přihlášce, udělení patentu nebo jeho udržování v cizině hradí Československé obchodní komoře ten, komu přísluší právo nakládat vynálezem nebo ten, kdo se zavázal k náhradě těchto nákladů.

(3) Přihlašuje-li vynález v cizině původce (dědic) na výzvu Úřadu, nebo udržuje-li patent v cizině z tohoto důvodu, může mu Úřad poskytnout zálohu na tyto náklady. Záloha se vyúčtuje původci (jeho dědici) jedině tehdy, dojde-li k využití vynálezu v cizině. Požadovaná částka nesmí být však vyšší, než je úplata, kterou dostane původce (dědic) za využití vynálezu.

§ 15.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. srpna 1957.

Předseda:

Dr. Čepička v. r.

168.

VYHLÁŠKA

předsedy Státního úřadu pro vynálezy,
a normalisaci

ze dne 30. srpna 1957

o zastupování cizinců v řízení před Státním úřadem
pro vynálezy a normalisaci.

Předseda Státního úřadu pro vynálezy a normalisaci v dohodě s ministrem spravedlnosti, zahraničního obchodu a finanční stanovi podle § 21 zákona č. 34/1957 Sb., o vynálezech, objevech a zlepšovacích návrzích a podle § 34 zákona č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech:

§ 1.

Osoby, které nemají na území Československé republiky bydliště nebo sídlo, musí být v řízení podle zákona č. 34/1957 Sb., a zákona č. 8/1952 Sb., jakož

i podle předpisů, vydaných podle těchto zákonů, zastoupeny buď

členem advokátní poradny č. 1, Praha 2, Národní tř., č. 32, nebo

členem advokátní poradny č. 9, Praha 3, Bolzanova č. 1, anebo

členem advokátní poradny č. 10, Praha 2, Žitná ul., č. 25.

§ 2.

Vyhláška Státního úřadu plánovacího ze dne 2. června 1952 č. 140 Ú. l., o zastupování osob, které nemají na území Československé republiky bydliště nebo sídlo, v řízení o vynálezech, zlepšovacích námetech, ochranných známkách a chráněných vzorech, se zrušuje.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. srpna 1957.

Předseda:

Dr. Čepička v. r.

**Ze Statistického a evidenčního vydavatelství tiskopisů Praha, národního podniku (SEVT),
Praha 1-Malá Strana, Tržiště 9.**

Zadáme hospodářské i rozpočtové organizace, aby si zajistily již nyní dodávku tiskopisů propisovacího účetnictví na r. 1958 podle níže uvedeného seznamu.

Objednávka zasláná urychleně bude přednostně vyřízena bez zdržení, které nastává obvyklým nahromaděním objednávek koncem hospodářského roku.

Skladové označení	Název	Formát	Jednotka množství	Počet listů
27 543 9 10543/9	Finanční konto neutrální (hnědé)	A4	list	1
27 544 7 10544/7	Finanční konto věcné (modré)	A4	list	1
27 573 0 10573/0	Finanční konto neutrální (bílé)	A4	list	1
27 573 8 10573/8	Finanční konto neutrální (fialové)	A4	list	1
27 574 2 10574/2	Finanční konto dodavatelů (růžové)	A4	list	1
27 574 6 10574/6	Finanční konto odběratelů (zelené)	A4	list	1
27 502 0 10502/0	Finanční deník krátký	A3	list	1
27 512 0 10512/0	Finanční deník dlouhý	590 X 280	list	1
27 131 0 0131	Rozdružovač	A4	list	1
27 921 1 5921/50	Rejstřík věcných účtů	A5	kniha	50
27 921 2 5921/100	Rejstřík věcných účtů	A5	kniha	100
27 922 1 5922/50	Rejstřík osobních účtů	A5	kniha	50
27 922 2 5922/100	Rejstřík osobních účtů	A5	kniha	100

Objednávky organizací z krajů Praha, České Budějovice, Plzeň, Karlovy Vary, Ústí nad Labem, Liberec, Hradec Králové, Pardubice adresujte:

Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, Praha, národní podnik, provozovna Bruselská ul. č. 2, Praha 12 — Král. Vinohrady.

Objednávky organizací z krajů Jihlava, Brno, Olomouc, Gottwaldov, Ostrava adresujte:

Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, Praha, nár. podnik, provozovna Brno, Třída 1. máje č. 1.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra. — Tiskne: Knihkisk, národní podnik, základní závod 01 v Praze 1, Malá Strana, Karmelitká č. 6. — Redakce a administrace: Praha 1, Malá Strana, Tržiště č. 9. Telefon č. 498-41-49. — Předplatné na celý rok Kčs 60.—, na půl roku Kčs 30.—, na čtvrt roku Kčs 15.—. Předplácet lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru uznává se jen ke konci každého měsíce, nepozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. m. p. b. Praha, směr. č. 0100-1, účet č. 53-150-5320. — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, č. 313-347-Be-55. — Dohledací poštovní úřad Praha 022.